

Interview

Connected by nature

Op een windstille wintermiddag struinen we door de Amsterdamse Waterleidingduinen, waar Marleen me meeneemt in haar verhaal. Over hoe ze ooit een mooie carrière had in een cosmeticabedrijf, met fijne collega's, maar ook over de leegte die ze destijds soms voelde als ze terug naar huis reed en hoe dit haar in 2010 deed besluiten een totaal andere weg in te slaan.

Marleen Bos - www.marleenbos.nl
Interview: **Roeselien Raimond**

A fish cannot drown in water.
A bird does not fall in air.
Each creature must live in its
own true nature
Mechtild of Magdeburg

Ik voelde heel sterk: 'Dit commerciële spelletje is niet mijn pad', en besloot uit te zoeken waar ik wél echt blij van werd. Als kind plakte ik plaatjes van de natuur in plakboeken en tekende ik tijgers en leeuwen. Ik besloot naar Minnesota te vliegen voor een workshop bij Jim Brandenburg. Superspannend, maar tegelijkertijd voelde ik ook dat ik niets te bewijzen had en niets te verliezen. Bij Jim kwam ik erachter dat ik een talent had en hier werd mijn liefde voor de natuur weer aangezet.

Ware natuur

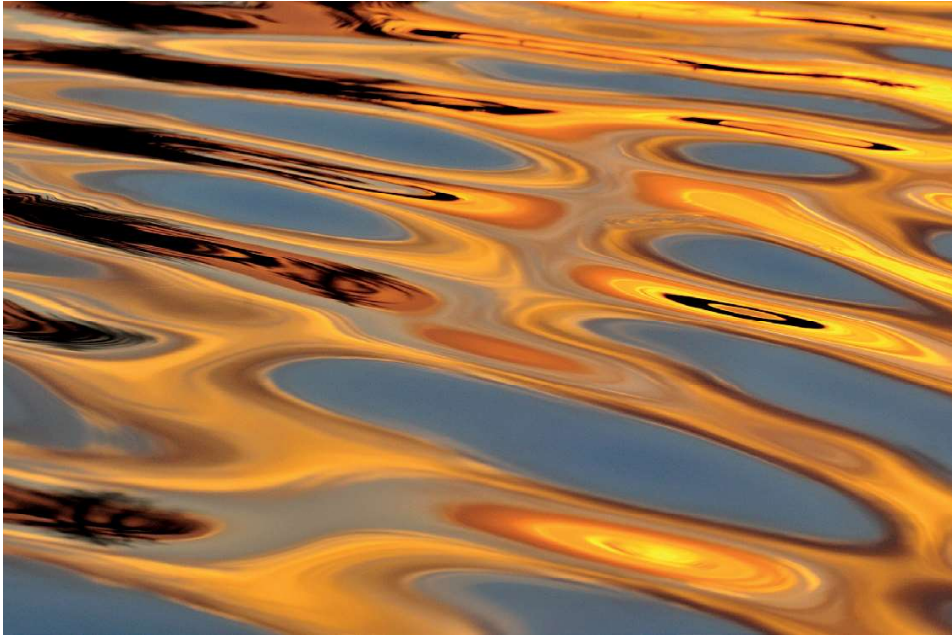
Als ze in 2019 een halfjaar door Oost-Europa reist, resulteert deze

hervonden passie in het idee voor haar boek. Na een zeer enthousiaste start valt Marleen echter al snel in de valkuil van het moeten. Een pijnlijke schouder en arm vertellen haar dat dit niet de manier is. Pas als moeten plaatsmaakt voor ontspanning en plezier begint het boek zich bijna als vanzelf te ontrollen. Zonder druk, maar vanuit het gevoel waar het ooit allemaal om te doen was: simpelweg er zijn en genieten.

Ik kwam in een soort flow terecht. Vroeg opstaan, een beetje rijden en dat hele boekverhaal zat helemaal niet meer in mijn systeem. Normaal gesproken, als je een boek maakt, bedenkt je een thema, de

hoofdstukken, de structuur en dan begint je. Ik deed het precies andersom, wat wel voor de nodige uitdagingen zorgde. Ik ben gaan zitten en ging terug naar al die ervaringen die ik in de natuur had: 'Wat voel ik, wat gebeurt er nou eigenlijk en waarom voel ik me nou zo happy?' Dan ervaarde ik altijd een stukje verbondenheid met hetgeen ik fotografeerde, maar ook met mezelf.

We leven in een heel drukke wereld, een soort ratrace waarbij het te vaak gaat om de grootste auto of de mooiste foto. In de natuur geldt dat allemaal niet, daar ben je gewoon authentiek. Alsof de natuur je herinnert aan wie je echt bent.

When you transcend
the limited eyes of ego,
you begin to see
with the eyes of God
Mooji

Het ego voorbij

De scoringsdrang binnen de natuurfotografie is een enorme zuigende kracht, waar veel fotografen genadeloos in meegesleurd worden, maar Marleen lijkt hier weinig gevoelig voor. Zoals ze door de duinen wandelt – rustig, rechtop, vol vertrouwen en ogenschijnlijk moeiteloos, open voor de indrukken om haar heen, zonder zich erdoor uit balans te laten brengen – zo blijft ze ook in het echte leven op haar eigen pad, trouw aan zichzelf en aan de essentie, zonder te jagen, geduldig wachtend op wat zich aandient.

Natuurfotografie is een ego-dingetje geworden en dan verlies je dus de verbinding. Ik heb zelf ook weleens op een bepaalde plek op de Veluwe gestaan omdat daar dan de wolf zou ontwaken en voor onze neus uit de hei zou springen. Ik was er helemaal klaar voor en overtuigd dat het ging lukken. En dan sta je daar en gebeurt het niet! Ik kan daar wel om lachen. Wij denken dat die natuur zo bestuurbaar is, maar dat is natuurlijk niet zo.

Ik probeer vooral heel dicht bij mezelf te blijven, ook in mijn commerciële werk. Dan ga ik even een kwartiertje

zitten, soms met mijn ogen dicht, en bereid me voor op wat ik ga doen.

En passant merkt Marleen op: Zelfs in mijn tuin zit al zoveel moois, je moet het alleen eventjes zien! Het klinkt zo vanzelfsprekend, maar rennend van hype naar hype hol je daar makkelijk aan voorbij. Magie is overal, maar om het te zien moet je rust nemen. Stilstaan. Jezelf openstellen.

Als je het wonder in alles om je heen kunt zien is de wereld een magische plek. Dan verveel je je nooit en kun je altijd genieten.

The secret of happiness is
not found in seeking more,
but in developing the capacity
to enjoy less
Socrates

Zij weet de weg

Natuurlijk kun je van tevoren een duidelijke route uitstippelen, maar hoe meer je plant, hoe meer je spontaniteit en emotie buitensluit. Juist door ruimte te geven aan wat er komt opborrelen, ontvouwt zich iets heel persoonlijks. En omdat het vanuit je diepste, authentieke ik komt, is het ook in staat anderen te raken.

Dit boek voelt heel eigen. Dit is zo mijn waarheid; iets dat ik moest brengen, iets dat groter is dan ik. Aan het eind van mijn boekpresentatie zag ik dat veel mensen ontroerd waren. Niet dat dat mijn

bedoeling was, maar het was fijn om te zien dat het mensen raakt. Dit boek is iets ... dat ik iedereen gun. Uiteindelijk voelen we diep in ons hart allemaal die roep om verbinding.

Om de laatste hoofdstukken af te maken ging ik een aantal weken met mijn hond naar Vierhouten, midden in de bossen. Het was zo'n mooi creatieproces, als een ui die helemaal gepeld werd. Soms liep ik een paar uurtjes met de hond, meestal zonder camera, en tijdens zo'n wandeling gebeurde een keer iets bijzonders. Er stapte een ree het pad op en ik weet nog

dat ik dacht: 'Waarom rent-ie nou niet weg? Vreemd ...', toen er een pasgeboren reekalfje achteraan kwam! Ze waren superrelaxed, ondanks dat ik met mijn hond was, en op dat moment voelde ik die verbinding zo sterk. Alsof de natuur zei: 'Goed bezig.' Kippenvel en tranen in mijn ogen! Uiteindelijk is het boek precies geworden wat het moest zijn.

Verbonden door de natuur

Tijdens het wandelen passeren talloze onderwerpen uit het boek de revue: de natuur als spiegel, natuur als troost, haar alles verbindende geschenk, de

Alles wat zo vanzelfsprekend is
is in werkelijkheid één groot wonder
Marleen Bos

kracht van de stilte, het onverwachte, vrijheid, verwondering. Diepgaande thema's, die soms nauwelijks in woorden te vatten zijn, omdat je ze moet ervaren. En het lijkt wel alsof we niet alleen met elkaar in gesprek zijn, maar de natuur zich er ook in mengt. De rust in het gebied is ongekend. Zelfs de blaadjes zijn stil, alsof ze ademloos meeluisteren. Verwondering vliegt voorbij in de vorm van een groepje vogeltjes. Vrijheid rolt zich onbegrensd voor ons uit. Terwijl Marleen vertelt over de natuur als spiegel, zien we de wereld om ons heen perfect gereflecteerd in rimpelloze wateroppervlakken. Bijzonder hoe alles synchroon loopt, zelfs de weg wijst zichzelf.

En dan brengt een groepje herten ons spontaan tot zwijgen. Ze rennen niet weg maar kijken ons kalmpjes kauwend aan. Zonder woorden laten ze ons de echte kracht van stilte ervaren. Een moment waarop de verbinding niet meer slechts een woord is, maar alom vertegenwoordigd.

Als we na een tijdje verder lopen en de woorden weer terug zijn zegt Marleen: **"Ik merk dat jij aanvoelt wat mijn hart wil zeggen."** De stilte laadt ons op en scherpt een kader waarin ruimte is voor een oprecht contact, met de natuur, met onszelf, met elkaar. Marleens boek lijkt hier tot leven te komen en wij wandelen er samen doorheen.

Connected by nature bundelt wat eigenlijk niet in woord en beeld te vangen is. Het herinnert je aan iets dat je misschien in woorden niet meer weet, maar dat je hart wel herkent.